

αίσθανόμεθα ἐνταῦθα, νὰ σᾶς παρέξω συνετὰς τινὰς συμβουλὰς ;

— Θὰ σᾶς ἦμαι εὐγνώμων, κύριε.

— Πρὸς τοῦτο, ἅς μὴ σᾶς φανῶ ἀδικητός, ἀπειθὺν πρὸς ὑμᾶς τινὰς ἐρωτήσεις. Μεταβαίνετε εἰς Λαπωνίαν ὅπου ἀφῆκα γηραιούς φίλους, διότι κατώκησα καὶ ἐγὼ ἐκεῖ πρὸ εἴκοσι δύο ἐτῶν· τῶρα, πιθανὸν νὰ σᾶς φανῶ χρήσιμος. Δὲν εἴχετε ἐν Χόφ ἄλλον τινα συγγενὴ πλὴν τῆν μητρός σας ;

— "Οχι, κύριε· ἡ μήτηρ μου δὲν ἦτο Σουηδὴ, ἀλλ' Ἰρλανδὴ. Ἦτο ὀρφανή. Ὁ πατήρ μου ἐγεννήθη ἐν Λαπωνίᾳ νομίζω. Δὲν τὸν ἐνθυμοῦμαι.

— Τί ἔκαμνεν ὁ πατήρ σας ;

— Ἦσχυλεῖτο εἰς τὸ ἐμπόριον.

— Ἀλλὰ δὲν μοι λέγετε τὸ ὄνομα τοῦ μέρους τῆς Λαπωνίας εἰς ὃ μεταβαίνετε ;

— Εἰς Λουλαῖον ἐπανέλαβεν ὁ κ. Δεστούρ. Πῶς ἐκαλεῖτο ὁ πατήρ σας ;

— Μάγνος.

— Μάγνος ! ἀνέκραξεν ὁ κ. Δεστούρ, εἴτα δὲ προσέθηκεν ἐσκεμμένως : ὑπάρχουσι τίσοι Μάγνοι, τὸ ὄνομα τοῦτο εἶνε κοινότητον ἐν Λαπωνίᾳ. Σᾶς ἐρωτῶ διὰ τὸ ἐπιθετόν του.

— Μάγνος· ὁ πατήρ μου δὲν εἶχεν ἄλλο ἐπιθετόν.

— Καί ποῦ ἀπέθανεν ὁ πατήρ σας ;

Τὰς λέξεις ταύτας ὁ κ. Δεστούρ προέφερε συγκεκομμένως· δριμεῖα συγκίνησις τῷ ἐπινιγε τὸν λαϊκόν.

— Εἰς τὸν πορθμὸν τῆς Σούνδης, πλησίον τῆς νήσου Σεελάνδης. Τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον εἶχε πληρώσει ἐμπορεύματος στοιχίζοντος αὐτῷ ὅλους τοὺς πόρους, ἐκόμιζε φορτίον χάλυθος ἀπὸ Σουηδίας εἰς Ἀμστελῶδαμον· ἀνετράπη καὶ κατεποντίσθη μεθ' ὅλου τοῦ φορτίου καὶ τῶν ἐπισαυτῶν του εἰς τὰ παράλια τοῦ Μαλμού, ἐξαιρουμένων δύο νεαρῶν νευτῶν. Ἰδοὺ ὅτι ἡ μήτηρ μου μοι διηγήθη ἤμην, ὑποθέτω, τότε τριῶν ἐτῶν. Ἡ μήτηρ μου ἔγραψεν εἰς Λαπωνίαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ πατρός μου ὃν ἠγνόει : οὐδεμίαν ἀπάντησιν λαβοῦσα, δὲν ἐπανέλαβε τὸ διάδομά της· ἐζήτησε τότε μέσον τι ὅπως πορίζεται τὰ πρὸς τοῦ ζῆν· ἤρχισε νὰ ἐξεργάζηται τὸ λινόν, ἐπώλησε τὰ τιμαλφῇ ἡμῶν κοσμημάτα, καὶ οὕτω μὲ τὰ ἐλίγα ἐναπομένοντα αὐτῇ, ἰδίως δὲ χάρις εἰς τὴν ἐνεργητικότητά καὶ τὴν μεγάλην τῆς πείθεισιν, ἀνετράφη ἐγὼ· ἀλλ' ἦτο ἡ μήτηρ μου φιλόθενος, καί....

Χονδρά σταγόνες ἐπιπτον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ κ. Δεστούρ. Ἡ Ἀἰλ, ἰδοῦσα αὐτάς, διέκοψε τὸν λόγον τῆς ἵνα τῷ εἴπῃ :

— Πόσον εἴσθε καλὸς, κύριε...εὐρίσκομαι ἐν ἀμηχανίᾳ βλέπων ὅτι ἐγενόμην ὁ αἵτιος τοῦ· νὰ κλαίητε οὕτω !

— Τὰ ἔγγραφα ! δότε μοι λοιπὸν τὰ ἔγγραφα ! ἐτρυλίσσε μετὰ κόπου ὁ κ. Δεστούρ.

(ἀκολουθεῖ.)

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ἐπάρχει αἰσθημα ὑπερφανεῖας περὶ μᾶς ἐνθουσιάζει κατὰ τὰς ἐπικινδύνους ὥρας τῆς μάχης, ὅτε, θοὶ οὐαυδὴποτε μορφήν καὶ ἂν εἴθῃ ὁ θάνατος, ἡ ἐνυπάρχουσα εἰς αὐτὸν δόξα λαμπρόναι τὸ ὄνομα τῶν φονευμένων καὶ ἡ Τιμὴ ἐπαρρησιάζει εἰς τὰ πολεμικὰ κατορθώματα· ἀλλὰ, ὅσοι ἡ μάχη παρήλθῃ, εἶνε ἀνυπόφο-

ρον τὸ νὰ βλέπῃ τις καταπατούμενα ὑπὸ τοῦ πόδας του τὰ πτώματα τῶν μήπω ταφέντων πολεμιστῶν, καὶ τοὺς σκόληκας τῆς γῆς, τὰ σαρκοδόρα ὄντα καὶ τὰ ἀγρία θηρία ἐρρίζοντα περὶ τῆς διασπαργῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἀνθρώπου καὶ χαίροντα διὰ τὸν θάνατόν του.

— Τις δὲν ἐδοκίμασε πόσον ἀνεπαρκεῖς εἶνε αἱ λέξεις πρὸς ἐκφράσιν ἐνὸς σπιθηθροῦ τῆς οὐραλίας ἀκτῖνος τοῦ κάλλους ; Τις δὲν τὸ αἰσθάνεται, μέχρις οὗ ἡ ὁρασίς του ἐξασθενηθεῖσα καὶ ταραχθεῖσα ὑπὸ τῆς γλυκείας συγκινήσεώς της, τὰ εὐμετάβλητα χρώματα τῶν παρειῶν του καὶ ἡ πῖσις τῆς καρδίας του μαρτυρήσῃ τὴν δύναμιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ κάλλους ;

Ἡ ἐξουσία διοικεῖ μόνον διὰ τῆς διχονομίας ὁ δόλος καὶ ἡ βία ἀποτελοῦσι τὴν δύναμιν τῆς ἐταλλάξε.

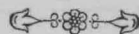
Οὐδεὶς κίνδυνος δύναται νὰ φοβίσῃ δύο ἐραστὰς οὐδὲ τὸ μείδιμα τοῦ ἔρωτος ἢ ὀλέσῃ.

Ὁ πόλεμος τῶν στοιχείων δὲν δύναται νὰ φοβίσῃ τὸν ἔρωτα τόσον, ὅσον ἡ πανουργία τῶν ἀνθρώπων, ἥτις εἶνε τὸ κινδυνωδέστατον τῶν δηλητηρίων.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ

ΣΥΡΙΑΣ

Ἀναμφιβόλως ἡ Συρία ὕφειλε νὰ κατέχῃ τὴν πρώτην θέσιν ἐν ταῖς κτήσεις τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους

Ἡ μεγάλη αὕτη χώρα, κλιματικῶς ποικίλλουσα, διέτηρσε τὴν μάγον ἐκείνην γονιμότητα, ἥτις ἐπὶ δέκα τοὐλάχιστον αἰῶνας διέτρεφεν ἀριθμὸν κατοίκων πενταπλάσιον ἢ σήμερον καὶ ἔστηνεν, ἐν Ἡλιουπόλει καὶ Παλμύρᾳ, κολοσσιαῖα ἀληθῶς μνημεῖα εὐδαιμονίας καὶ πλούτου. Ἡ Ὀνησιδώρα Δημήτρι, ἂν καὶ περὶ γυναικῶν εἴη ἐν Συρίᾳ ὑπὸ τῆς ἐκπροσωπούσης τὸν ἔρωτα Μύλλιτας, οὐδὲν ἤττον, δὲν ἐτόλμησε νὰ καταρασθῇ στερίωσιν εἰς τὰς ὥραις ἐκείνας παιδιάδας τῆς Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Χαλεπίου. Ὁ Ὀρόντης, ὁ Χρυσορρόας καὶ ὁ Εὐφράτης ὑφίστανται, οἱ πακτωλοὶ τῆς εὐφορίας δὲν ἤλλαξαν κοίτην, καί, ἂν οἱ ἀπόγονοι τῶν Χαλδαίων ἦσαν γεωργικώτεροι, ἡ χώρα Ἀράμ μὲ τὰ τρία τῆς ἑκατομύρια σπουδαῖον θὰ ἔδρα πρόσωπον ἐν Ἀνατολῇ.

Ἡ μεγάλη αὕτη ἐπαρχία τῆς Τουρκίας, κατέχουσα πλάτος 31—37 καὶ μήκος 32—37 ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν ἀρισίων, κέκτῃται μέσῃν θερμοκρασίαν 15 60· αἱ ὥραι τοῦ ἔτους εἰσὶ κυρίως 2, χειμῶν καὶ θέρος.

Ἄνεμοι ἀκανόνιστοι ὑπάρχουσι πολλοί, ἰδίως ἐν μηνὶ Μαρτίῳ τὸ πνιγρὸν ἐκείνο χαμψὶν, ὅπερ ἐντὸς ὀλίγων ὥρων βιάζει τὰ δένδρα ν' ἀνθίσωσιν. Οἱ σίφωνες παρατηροῦνται μόνον ἐν τοῖς περὶ τὰς χιῶν καλύπτει τὰς ἀνωτάτας κορυφὰς τοῦ Λιβάνου καὶ, Ἀντιλίβανου δὲν νίφει δὲ εἰμὴ εἰς ὕψος 750 τοῦλάχιστον ποδῶν ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Αἱ βροχαὶ ἄρχονται ἀπὸ τὰ μέσα Ἰουλίου καὶ πύουσι περὶ τὰ τέλη Μαρτίου, ἡ ἀληθὴς ὁμῶς χειμερινὴ ὥρα περιορίζεται εἰς 120 τὸ πολὺ ἡμέρας. Ἐπὶ ὅλην ἐξαμηνίαν οὐδὲ σταγὼν ὕδατος καταπίπτει, διχρακούντος τοῦ θέρους.

Ἡ γῆ, ἐξαιρέσει τῶν γρανιτῶν τοῦ Λιβάου καὶ τῆς Συριακῆς ἐρήμου, εἶνε ἀρίστη, ἰδίως δὲ βριθεὶ ἐν ταῖς πεδίοις ὀργανικῶν οὐσιῶν. Τὸ πάχος τοῦ ἐδάφους τυγχάνει προσφύεσται τῇ γεωργίᾳ· τὸ βαθυτερον στρώμα δὲν ὑπερβαίνει τὸ μέτρον, σπάνιον δὲ νὰ μὴ ἀπαντήσῃ τις ὀλίγους πύδας ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ἄμμου. Εἰς τὰ ὄρη, ἡ κατωφέρεια τοῦ ἐδάφους φέρει σπουδαίαν ἀντίδρασιν εἰς τὰ κακὰ τοῦ λευκαργίλλου καὶ τῆς τιτανίου. Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς χώρας παρετηρήσαμεν ὑπὸ τὸ πρῶτον ἐλαφρὸν στρώμα κράμα ποτάσσης, σιλίγγιθος καὶ ὀξείδιο σιδήρου διατηροῦντος ὑπὸ τὰς ρίζας τῶν φυτῶν καὶ δένδρων σωτήριον ὑγρασίαν διὰ τὰς μακρὰς παρ' ἡμῖν ξηρασίας.

Τὸ ὕδωρ εἶνε ἄφθονον καθ' ὅλα τὰ τμήματα τῆς εὐρείας ταύτης χώρας, ἀλλὰ κακῶς διανεμόμενον δὲν ἐπαρκεῖ πολλάκις εἰς τὰς κοινὰς ἀνάγκας. Ἄν ἐκαθαρίζοντο τὰ ἄρσενικά φρέατα καὶ ἡμποδίζετο ἡ ἀνεπισημονικὴ διοχέτευσις τῶν ρυάκων καὶ ποταμῶν, θὰ εἴχομεν ἀληθῆ πλημμυρὰν! Εἰς τὰ ὑδραυλικά ἔργα, ὡς καὶ ἄλλοτε ὑπεδείξαμεν, ὤφειλεν ἡ Συρία τὴν πάλαι αὐτῆς λαμπρότητα. Τὰ παρ' ἡμῖν γνωστὰ ὕδατα δὲν φέρουσι βλαβερὰ συστατικὰ διὰ τὴν γεωργίαν, σπανίως εὐρίσκει τις ἐν αὐτοῖς ἰσχυρὰ ἄλατα, ἔχουσι δὲ τὴν γεύσιν ἐν γένει γλυκεῖαν. Ὁ κατάλοιπος τῶν προϊόντων εἶνε μακρὸς. Σίτος, κριθή, ἀραβόσιτος λευκὸς καὶ κίτρινος, κέγχρος, ἔρυζα, σίκαλη, ἀπαρτίζουσι τὰ γνωστὰ σιτηρὰ ὅλα σχεδὸν τὰ ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ καὶ Ἀμερικῇ φυτὰ εὐδοκίμουσιν, ἀλλὰ τὰ κυρίως προϊόντα τῆς χώρας εἰσὶ τρία: Ὁ σίτος, ἡ ἄμπελος καὶ ἡ μέταξα.

Τὰ δύο τελευταῖα εἶδη τοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου τῆς Συρίας ὤφειλον νὰ μελετήσωσιν οἱ Ἕλληνες ὡς σπουδαίως ἐνδιαφερόμενοι. Ἐστάλησαν εἰς τὸ ὑπουργεῖόν ποτε πίνακες τῆς κινήσεως τῶν λιμένων Βηρυτοῦ, Τριπόλεως, Ἀκρῆς καὶ Σελευκείας; Ἀμφιβάλλομεν.

Ἡ μέταξα εἶνε ἴσως ὁ μόνος πόρος τῶν 3 ἑκατομμυρίων τῆς χώρας Ἀράμ. Ἄπας ὁ λίβανος καὶ Ἀντιλίβανος καλύπτονται ὑπὸ συκομωρεῶν, ὁ πενήστερος τρέφει σκόκληκα καὶ τὸ γλυκὺ τοῦ κλίματος ἐπιτρέπει δευτέραν ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἐκκόλαψιν 400 χιλιάδας ὀκάδες βομβύκων καταναλίσκονται ὑπὸ τῆς ἐγγωρίου βιομηχανίας καὶ τὸ διπλοῦν ποσὸν ἐξάγεται.

Προκειμένου περὶ μετάξης, ἐπιτραπήτω ἡμῖν μικρὰ

παρέκδοσις: ἡ ἐγγωρίος βιομηχανία ἐξοδεύει τεραστίαν ποσότητα εὐρωπαϊκῶν νημάτων, προσελεύσεως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀγγλικῆς, καὶ τὰ ἐνταῦθα ἰδρυθέντα κλωστήρια μεθ' ὅλον τὸ ἀσίδετον τῶν εἰσαγομένων μηχανῶν δὲν εὐδοκίμουσιν ἄράγε, τὰ ἐργοστάσια Πειραιῶς δὲν ὤφειλον νὰ γνωρίσωσιν ὀλίγον τὴν ἡμετέραν ἀγοράν; Διατί νὰ μὴ ἔχουσι καὶ οἱ Ἕλληνες βιομήχανοι τοὺς πολυμηχανοὺς ἐκείνους Παραγγελιαδόχους οἵτινες δὲν ἀφίνουν γωνίαν ἀπροσπέλαστον καὶ πάντοτε ἐπιστρέφουν εἰς τὴν κίβωτον τῶν φέροντες εἰς τὸ ράμφος διαταγὰς καὶ παραγγελίας;

Πολιτικῶς, διακρίεται ἡ σήμερον λεγομένη Συρία εἰς τρία εὐρύτατα τμήματα, τὴν αὐτόνομον ἐπαρχίαν τοῦ Λιβάνου, τὴν τοπαρχίαν Δαμασκοῦ καὶ τὸν νομὸν Βηρυτοῦ.

Πρωτεύουσαι πόλεις εἰσὶ δύο: ἡ Δαμασκὸς καὶ ἡ Βηρυτὸς· ἡ πρώτη ἔχει πλέον τῶν 200 χιλιάδων κατοίκων, ὧν τὸ πλεῖστον μέρος εἶνε Μουσουλμάνοι· ἐν αὐτῇ ἐδρεύει ὁ γενικὸς στρατιωτικὸς διοικητὴς τῆς Συρίας καὶ τὸ ἀνώτατον δικαστικὸν σῶμα. Ἡ δευτέρα οἰκεῖται ὑφ' ἐκάτὸν δέκα χιλιάδων ψυχῶν, τυγχάνει δὲ τὸ κέντρον τοῦ εἰσγωγικοῦ ἐμπορίου καὶ εὐρωπαϊκεῖ· ἐδῶ ὑπάρχουσι τὰ γενικὰ Προξενεῖα τῶν δυνάμεων καὶ τὰ καταστήματα τῶν κληρικῶν καὶ πολιτικῶν προσεγγιζόντων, ἀριθμοῦντα πλέον τῶν 6,000 μαθητὰς!

Ἄλλαι σημαντικαὶ πόλεις τῆς Συρίας ὑπὸ ἐμπορικὴν ἐποψὴν εἰσὶν ἡ Χάμα, ἡ Χαούμς, ἡ Ἀκρῆ, ἡ Σιδὼν, ἡ Τρίπολις, ἡ Λαοδίκεια καὶ ἡ Τύρος.

Ἡ ἐθνογραφία ποικίλλει ὅσῳ καὶ ἡ χωρογραφία ἐν τῇ κλασικῇ Ἀράμ. Πλέον τῶν δέκα εἰσὶν αἱ φυλαὶ καὶ τὰ ἐθνήρια, ἅτινα οἰκοῦσι τὴν ἀπὸ Μεσοποταμίας μέχρι τῆς Περσίας ἀχανῆ γῆν. Ἐν τούτοις Ὁθωμανοί, Μαρωνῖται, Κόπταί, Δροῦσοι, Μητοῦάλις, Ἐβραῖοι, Γεζῖται, Κοῦρδοὶ καὶ λοιποὶ, ὁμιλοῦσι τὴν αὐτὴν γλῶσσαν καὶ φέρουσι, ἠθικῶς καὶ ὑλικῶς τὸν σήμεριτικὸν τύπον.

Ἐν Λιβάνῳ προνομιοῦχος λαὸς εἶνε οἱ ὀπαδοὶ τοῦ Μαρῶν, οἵτινες ἀριθμοῦσι τὸ ἥμισυ μόλις τοῦ πληθυσμοῦ τῆς αὐτονομῆς ἐπαρχίας· μετ' αὐτοὺς ἔρχονται οἱ Δροῦσοι, ἔθνος ἡσυχον καὶ ἐργατικώτατον, μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγωσιν οἱ φανατικοὶ ἱεραπόστολοι.

Οἱ ἄραβες Μουσουλμάνοι ἀνέρχονται ἐν Συρίᾳ εἰς 1,600,000. Μετ' αὐτοὺς δὲ, πολυπληθέστεροί εἰσιν οἱ Ὀρθόδοξοι Σύροι· δυστυχῶς οὐδεμίαν πλέον σὺζομεν ἐπ' αὐτῶν ἐπιρροὴν καὶ τὸ ἐν Δαμασκῷ Πατριαρχεῖον μας ἐλλείψει χρηματος οὐδὲν δύναται νὰ πράξῃ πρὸς ἀποσώθῃν τοῦ κινδύνου. Περὶ τῆς ἡλεεινῆς θέσεως τῆς ἐν Συρίᾳ ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας ἐβαρύνθημεν γράφοντες. Δὲν ἡδύνατο ἄράγε τὸ Γένος νὰ διαθέσῃ εὐτελεῖς τι ποσὸν πρὸς ἱδρυσίν μικροῦ Ναοῦ καὶ σχολῆς ἐκεῖ ἔνθα ἐπατριάρχουσιν Θεοφίλοι, Εὐδοχοί, Ἀναστάσιοι καὶ Εὐστάθιοι; 12 ἑκατομμύριον ἀνατολικῶν ὀρθοδόξων ἀπολακτίζεται! Ἡ ἀπληστία τῶν δεσποτά-

δων γίνεται ἐνταῦθα παρὰίτιος πολλῶν κακῶν.

ΜΙΣ ΚΑΙΤΗ

(Διήγημα Κατὰ τὸ Γαλλικόν.)

Εἰς ἓν Νέα Ὑόρκη ἡ Μις Καίτη, ἥτις ἔχαιρε ρήμην νέας εἰς ἄκρον φιλαρέσκου. Μεταξὺ τῶν πολλῶν αὐτῆς θυμάτων εἶχεν ἐκλέξει δύο, ὅπως διαλεκτάζῃ μετὰ τὴν ἀντιζήλιαν αὐτῶν, καὶ οὕτως ὁ σπάλληλος κύριος Πάρκ, καὶ ὁ ἔμπορος Δικ, ὕψηλός ἰσχνός καὶ πυρρόθριξ, δὲν ἔπαυον ρίπτοντες λοβὰ βλέμματα ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ δέ, καὶ ἀνυπομόνως πεξιέμενον νὰ ἴδωσι ποῖον ἐκ τῶν δύο ἤθελεν ἐκλέξει τέλος ἡ Μις Καίτη.

..

Πρωτὰν τινὰ ἐμφανίζεται παρὰ τῇ Μις Καίτῃ κύριός τις προγαστῶρ, μετὰ μαύρην γενειάδα, καὶ ἐπιβλητικὸς τὸ ὄψος.

— Εἶμαι ἐπιφορτισμένος, κυρία, τῇ λέγει, νὰ σᾶς ὑποβάλω εἰς ἐξέτασιν. Προσέξατε δὲ νὰ ἀπαντήσητε ὀρθῶς εἰς τὰς ἐρωτήσεις μου.

Ἡ Μις Καίτη ἐδειλίασεν ὡς πᾶσαι αἱ γυναῖκες δειλῶσιν ἐνώπιον τῆς ἐξουσίας, καὶ εἶπεν ὅτι θέλει κάμει ὡς διέταξεν ὁ κύριος.

— Ἐχει καλῶς. Τὸ ὄνομά σας εἶνε νομίζω Σ. Τὸ δὲ ἐπίθετον;

— Μις Καίται.

— Λοιπὸν Μις Καίτη Σ, καταδικάζεσθε εἰς φυλάκισιν 25 ἡμερῶν.

— Ἀ, θεέ μου! ἀνακράζει ἡ νέα ὠχρίῳσα. Τι λέγετε κύριε;

— Οὐτως ἀπαιτεῖ ὁ νόμος, κυρία. Ἄλλ' ἄς ἴδωμεν τὰ περαιτέρω. Πόσας φορές ἔχετε ὑπανδρευθῇ.

— Δὲν εἶμαι ὑπανδρος.

— Ἀλλὰ νομίζω ὅτι πρόκειται νὰ ὑπανδρευθῇτε. Σᾶς ἐζήτησαν νομίζω εἰς γάμον.

— ὦ, ναι κύριε, πολλοί.

— Ἐστω πέντε. Ἄλλ' ἄς ἐξακολουθήσωμεν. Ἡ κόμησας εἶνε πλαστή;

— Ἀλλά... ὀφείλω νὰ δίδω ἀπαντήσεις ὡς πρὸς αὐτὸ τὸ ζήτημα;

— Βεβαίως κυρία· μὴ ἀστειεύσθε μετὰ τὰς ἀρχὰς τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν. Ἰδωμεν.

— Καλὰ! εἶνε πρόσθετος· δηλαδή...

— Ἀρκεῖ. Ἄς γράψωμεν: τριῆς μικταί. Οἱ ὀδόντες σας εἶνε καλοί;

— Μάλιστα, κύριε· μάλιστα.

— Ἀλλὰ μὴ ταράττεσθε. Ὡς πρὸς τὴν ἡλικίαν θὰ σᾶς θέσω 25 ἐτῶν. Ὁ νόμος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐρωτῶμεν περὶ τούτου τὴν γυναῖκα, διότι αὕτη πάντοτε θὰ ψευσθῇ.

— Εἶμαι δεκαοκτὼ ἐτῶν. Μοὶ εἶνε ἀδιάφορον τι λέγει περὶ τούτου ὁ νόμος. Ἀπῆντησε μετὰ δυσσεκειᾶς ἡ νέα.

— Φυσικά. Ὅλοι τὸ αὐτὸ λέγουν. Ἄς γράψωμεν εἰκοσιν. Ἐχετε ἐραστάς;

— Τί;... πῶς εἶπατε;

— Ἐραστάς, εἶπον, κυρία, καὶ προσέχετε, διότι ὁ νόμος αὐτὸ κυρίως ἀπαιτεῖ μετὰ ἀκρίβειαν. Ἐμπρός! πόσους ἔχετε;

— Ἀλλὰ φυσικά πολλοὶ κύριοι μετὰ ἐπισκέπτονται... καί...

— Ἐννοεῖται· ὑπάγεσθε εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐλευθέρου ἡθους κυριῶν, καὶ ἡ κυβέρνησις ζητεῖ νὰ μάθῃ τοὺς κυριωτέρους.

— Ἀλλὰ, ἀπῆντησεν ἡ Μις Καίτη, ἥτις διὰ τῶν βλεμμάτων της προσεπάθει νὰ ἐξευμενίσῃ τὸν αὐστηρὸν ἀνακριτὴν, τοιοῦτοι εἶνε ὁ Δικ, ὁ Πάρκ, καί.

— Σταθῆτε. Ποῖον ἐκ τῶν δύο σκοπεύετε νὰ λάβῃτε σύζυγον; ἠρώτησε μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος ὁ ἀνακριτής.

— ὦ! οὐδένα ἐκ τῶν δύο τούτων. Ὡς σύζυγον θέλω λάβει ὥραϊον νέον καὶ εὐγενῆ, καλούμενον Βερθιέ... Κάρολον Βερθιέ... καὶ πιθανὸν νὰ τὸν γνωρίζητε. Ἐχει ὥραιας μαύρας παραγαθίδας, ὡραίαν κόμην, καί...

— Καὶ τὰ λοιπὰ... Οἱ δύο ἄλλοι εὐγενεῖς, ὁ Πάρκ καὶ ὁ Δικ, γνωρίζουσι τὴν ὑπαρξιν αὐτοῦ τοῦ Βερθιέ;

— Ἀ ὄχι. Ὡς πρὸς τοῦτο εἶμαι ἀρκετὰ ἐπιτηδεῖα. Αὐτοὺς τοὺς ἔχω μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ μοὶ φέρωσι γλυκύσματα καὶ μετὰ συνοδεύουσιν εἰς τὸ θέατρον. Ὁ δὲ τρίτος ὑποψήφιος, ὁ Κάρολος, τὸ γνωρίζει, καὶ λέγει — ὥραϊα περὶ αὐτοὺς τοὺς ἀνοήτους.

— Ἀ! αὐτὰ λέγει! ἀνέκραξεν ὁ ὑποτιθέμενος ἀνακριτής. Καὶ πάραυτα ἀποσπᾶσας τὴν φενάκην του καὶ τὴν ψευδῇ μαύρην γενειάδα, καὶ ἀνοίξας τὸν μανδύαν, ἐκ τοῦ ὀκοίου ἔπεσε χαμαὶ ἡ ψευδὴς κοιλία, φανερόνεται πρὸ τῆς ἐκπληκτοῦ Καίτης ὁ δεύτερος τῶν θαυμαστῶν της, ὁ ἰσχνός καὶ ὕψηλός Θωμᾶς Δικ.

— Τὸν συγγαίρῳ διὰ τὴν τύχην του, προσέθηκε, καὶ τῷ εὐχομαι μετὰ ἐξ μῆνας γάμον νὰ συζευχθῇ τὴν πλέον ἀπιστον τῶν γυναικῶν.

Καὶ ἀπῆλθεν ὠθήσας τὴν θύραν ὡς μανιώδης πρὸ τῆς Μις Καίτης ἥτις ἔμεινεν ἐνεή.

Ἡ ΜΝΗΜΗ

(Ἐκ τῶν τοῦ Λαμαρτίνου.)

Ἡ μνήμη εἶνε ἡ λυχνία τῆς ἐσπέρας τοῦ βίου· ὅταν ἡ νύξ ἐξαπλοῦται περὶ ἡμᾶς, ὅταν αἱ καλαὶ τοῦ θέρους ἀκτῖνες κρύπτωνται ὀπισθεν νεφελώδους ὀρίζοντος, ὁ ἄνθρωπος ἀνάπτει ἐν ἑαυτῷ τὴν νυκτερινὴν ταύτην λυχνίαν τῆς μνήμης. Τὴν φέρει, τρεμούσῃ χειρὶ, περὶ τὰ ἤδη ζοφερά ἐτη τ' ἀποτελοῦντα τὸ παρελθὸν τῆς υπάρξεώς του. Περιάγει εὐλαδῶς τὸ ρῶς ἐφ' ὧν τῶν ἀντικειμένων ἄτινα ἀποτελοῦσιν εὐδαίμονα εἰς τὴν καρδίαν καὶ τὸ πνεῦ-